

[Rasmus Rasmussen.]

Grundskyld og Ejendomsskyld. For Aaret 1929—30 udskrev man i Grundskyld 800 000 Kr. Efter Lovforslaget skal dette Beløb nedskrives med 391 000 Kr., saaledes at man kommer ned til 409 000 Kr.; for Ejendomsskylden bliver der en Nedsættelse paa 218 000 Kr. Tilsammen andrager den nedsatte Grundskyld og Ejendomsskyld 627 000 Kr., som altsaa skal lignedes paa Kommunerne i Ringkøbing Amt. Jeg ved, at man i Ringkøbing Amtsråd har syslet med Tanken om at faa indført Udskrivning efter § 50, og for at faa Kendskab til, hvordan Sognekommunerne stillede sig overfor denne Reform, rettede man en Forespørgsel til de 91 Sogneraad i Ringkøbing Amt, og Svaret fra dem blev, at man med $\frac{2}{3}$ Majoritet bad sig fritaget for at faa noget af Amtsskatterne væltet over paa Sognekommunerne. I denne nedadgaende Tid for Landbruget, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne saa stærkt betonedede, og desværre med Rette, tror jeg alligevel, at Kommunerne i Ringkøbing Amt meget vilde have sig frabedt at faa deres Budget forhøjet med ca. 6 000 Kr., for det vilde det jo blive, naar vi tager Kommunerne i Gennemsnit. Naar vi saa endvidere betænker, at den Forhøjelse, som Kommunerne saaledes fik af deres Skattebeløb, skulde lignedes paa de Skatteydere, som efter min Mening under de nuværende Forhold trænger haardest til at faa Skattelettelse, nemlig de sognekommunale Skatteydere, tror jeg ikke, at Loven vilde blive populærovre i Ringkøbing Amt.

Da det i sin Tid, medens jeg var Sogneraadsmlem, faldt i min Lod at være Skatteopkræver, saa gik jeg, naar det drejede sig om Statsskat, ud og krævede op hos 32 — det var dem, der havde lidt økonomisk Modstandsevne og sad nogenlunde godt i det, dem var der 32 af i Kommunen —, men naar jeg skulde opkræve Skat til Kommunen, saa maatte jeg ud til 93, saa langt maatte man sænke Niveaue, for at ingen, der overhovedet havde Skatteevne, skulde blive fri for at svare Skat. Det er disse mange og smaa Skatteydere, som jeg er bange for vilde komme til at betale Gildet, saafremt dette Forslag blev ført ud i Livet. Hjemme i Skanderborg Amt har vi allerede i ca. 40 Aar udskrevet Bidrag efter § 50, og jeg har en tydelig Erfaring for, at er der noget, som Sogneraadene stiller sig uvilligt overfor, saa er det dette, at de skal være Opkrævere af de amtskommunale Skatter. De har den rigtige Opfattelse, at vort Skattevæsen for Sogne- og Amtskommunerne burde være

saaledes, at de Skatter, Amtsrådet udskriver, skulde det ogsaa selv fuldt og helt opkræve. Det nuværende Forhold har haft til Følge, at Sognekommunerne gennemsnitlig maa udrede et amtskommunalt Tilskud paa 6 000 Kr. pr. Kommune. Saafremt de Konservatives Forslag blev gennemført, vilde denne Udskrivning pr. Kommune stige til 16 500 Kr. Jeg er overbevist om, at det vilde være de ærede Forslagsstillere ganske umuligt at gøre Vælgerne i Skanderborg Amtsrådskreds begribeligt, at det skulde betyde en Skatnedsættelse, en Skattelettelse; de vilde sikkert have den modsatte Opfattelse.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne antydede, at Udviklingen havde ført med sig, at de amtskommunale Udgifter var steget betydeligt i Kraft af Sygehusudgifternes Stigning. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Det blev for Resten ogsaa understreget af Venstres Ordfører, at dette Forhold i høj Grad har bidraget til at bringe Amtsskatterne i Vejret. Men jeg vil gerne henstille til de to ærede Medlemmer, naar de ønsker at gennemføre — og saadan har jeg forstaaet dem — en Ændring i Loven med Hensyn til de velstillede, der ikke svarer Skat til Amtskommunen og dog kan nyde godt af de amtskommunale Sygehuse, om de saa ikke kunde tænke sig at gaa en Vej, der muligvis var farbar, for den Fremgangsmaade, de her har antydnet, den kan man være sikker paa vil ikke med den nuværende politiske Magtfordeling kunne føres ud i Livet. Jeg kunde tænke mig, at naar det er de to Partier saa magtpaaliggende at faa de Folk, der er velstillede, og som benytter Sygehuse, til at yde et Bidrag til den amtskommunale Beskatning, at man saa prøvede paa at gennemføre et ganske beskedent Forslag, der gaar ud paa, at det Beløb, som kan udskrives efter Landkommunallovens § 50, i Stedet for som nu at paalignes de kommunale Skatteborgere kunde paalignes Statsskatteborgerne. Saa vilde det komme til at falde paa dem, der har Skatteevne, og saa vilde de to Partier jo faa Bod for den Lidelse, de har, at de velstillede ikke svarer noget Sygehusbidrag. Jeg vil henstille til dem, om de ikke kunde tage den Tanke op til Overvejelse, og der da muligvis kunde komme noget praktisk ud af Lovforslaget, idet vi altsaa foretog den Forandring at flytte Byrderne efter Landkommunallovens § 50 fra de sognekommunale Skatteydere over til Statsskatteydernø.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at